

Bestemmelsen i Stk. 4 fandtes ogsaa i Lovforslaget 1915 § 65; i nærværende Forslag er den mildnet lidt derved, at Anbringelsen kun maa finde Sted, for saa vidt det kan ske uden væsentlig Ulempe for Ejendommens Ejere eller Brugere.

Det hidtidige urimelige Forhold, at et til Gade udlagt, men endnu ikke som Gade anlagt Areal ikke har været væsensforskelligt fra Grundarealet, hvorfra det er udlagt, har dels kunnet hindre Føring af Ledninger ind over Arealet, dels kunnet medføre, at saadanne Ledningers Bestaaen, Adgang til Revision af dem m. m. ikke har været helt betrygget, hvor dette Forhold ikke har været ordnet ved særlig Deklaration. Saadanne Foranstaltningers Gennemførelse kan være nødvendige for at gøre bagved liggende Arealer, der har deres Vejforhold i Orden, byggemodne. Den paa disse Forhold sigtende Bestemmelse i Stk. 5 maa siges at være rimelig, da Ejeren jo gennem Udlæget, som han endda mulig selv har foretaget, er indforstaaet med, at Arealet er Vejareal.

At der i Tilfælde af Skade maa betales Erstatning er i Overensstemmelse med Praksis i Kloaksager, naar en Ejere lyser Deklaration til Sikring af en i hans Areal nedlagt Kloak.

ad § 28.

Hverken Bygnings- eller Vejlovgivningen for København indeholder for Tiden Bestemmelser om Nedlæggelse af Gader. For private Gaders Vedkommende vil det være konsekvent at henføre Bestemmelser om Nedlæggelse under de i Loven indeholdte nye Regler om Retningsplaner og deres Gennemførelse, medens det vil være naturligt, at Nedlæggelse af offentlige Gader kan ske ved Beslutning af Kommunalbestyrelsen, eventuelt sammenknyttet med Bemyndigelse til Ekspropriation bl. a. af saadanne Ejendomme, der ved Nedlæggelsen mister deres Gadetilslutning.

For saa vidt Nedlæggelse af Gade staar i Forbindelse med Ordning af Bebyggelsesforhold, kan Bestemmelserne i Kapitlet om Regulering komme til Anvendelse, se Stk. 5.

Bestemmelsen i Stk. 3 giver den nødvendige Hjemmel til paa ny at faa Gadearealer, der er udgaaet af Matrikullen, ind i denne som nødvendig Forudsætning for Tilskødning. Bestemmelsen i Stk. 4 har, foruden at give Hjemmel for Nedlæggelse af de deri nævnte Arealer som Gade, samme Formaal som Bestemmelsen i Stk. 3.

ad § 29.

Efter § 9 i Lov Nr. 85 af 31. Marts 1926 om Gader, Veje og Vandløb i København skal „til alle Gader, Veje, Pladser og Stier, der udlægges efter denne Lovs Ikrafttræden . . . Kommunalbestyrelsens Godkendelse af Navne indhentes“. Til at navngive de under § 26 tidligere omtalte Færdselsled (Passager), der vel henhører under privat Ejendom og er ubebygget Areal for denne, men som er Færdselsled og endog mulig danner Adgang til flere Indgange med særligt Nr., har der efter den ovenfor citerede Bestemmelse været savnet Hjemmel. Da det er ønskeligt af praktiske Grunde at opnaa saadan, tager sidste Punktum i Stk. 1 Sigte herpaa.

Bestemmelsen i Stk. 2, 1ste Punktum er beregnet paa Muligheden af at kunne hidskaffe mere Ensartethed i disse Forhold end den, der for Tiden gør sig gældende. Det bemærkes, at Skilte med Husnumre og Gadenavne efter Bestemmelsen kan forlanges belyst, hvilket man hidtil ikke har haft Hjemmel til, en Mangel der ofte har givet Anledning til Klage.

Ved Gade-Istandsættelser vil det, særlig hvor saadanne sker efter Overenskomst i Henhold til forannævnte Lovs § 8, kunne være en rimelig Foranstaltning samtidig at regulere Gadenavnsskiltene og lægge Udgifterne herved til de Udgifter, der efter Vejlovgivningen er Genstand for Refusion over for Kommunen fra Grundejernes Side.